

Lijdenstijd

Wanneer je zorgvuldig luistert naar de woorden van de mensenwijdingsdienst zul je op den duur merken dat er enkele keren iets ontbreekt. Hoewel de tekst in zichzelf volmaakt is, lijkt het alsof sommige zinnen niet compleet zijn. Het werkwoord ontbreekt:

'Christus in ons.'

'Christus in ons handen heffen.'

'Het licht van Christus in het licht van onze dag.'

Deze zinnen bewegen zich in een gebied tussen mogelijkheid, wens en volle werkelijkheid. Is Christus helemaal in ons? Of is dat een wens? Een bede? Een belofte?

Het enige wat we zeker weten is: gewoonlijk is Hij niet in ons, wanneer we met onze alledaagse beslommeringen bezig zijn.

'Christus in ons handen heffen...' Dat gebeurt niet vanzelf, wanneer we alleen maar onze handen opheffen.

'Het licht van Christus in het licht van onze dag.' Het is nog niet verschenen - maar wij, Hij en ik samen, moeten deze mogelijkheid tot werkelijkheid maken.

In deze tijd van het jaar betreden wij een wereld van duisternis, die ons van alle kanten laat zien: Christus is niet in ons - in tegendeel. Vooralsnog verkeren wij in een staat van afzondering en ontbering, ver van het licht van Christus. De lijdenstijd is een tijd van desillusie, van pijnlijke diagnose van het menselijk tekort, waarin we moeten constateren hoe arm wij zijn, sinds we de geest hebben verloren.

Vraag de Heiland om te helen.

Bidt voor het licht van Christus in het licht van onze dag.

Hef je handen als een bedelaar om geest - en Hij zal zijn handen naar je uitstrekken.

Vraag, bidt, zoek - en het zal je gegeven worden.

Bastiaan Baan / 14 maart 2021